



Naše Košice

# Dni dobrovoľníkov 2011



Do piateho ročníka Hutníckej kvapky krvi sa zapojili desiatky hutníkov

# Prišli skalní dobrovoľníci i prvodarcovia

V piatok, 17. júna, dopoludnia, zažilo hematologicko-transfúziologické oddelenie šačianskej nemocnice v poliklinike vo Vstupnom areáli USSK ďalšiu zo záťažkávajúcich skúšok. V priebehu niekoľkých hodín sa vo vyšetrovniach i na troch odborných lôžkach vystriedalo dovedna osemdesiatpäť dobrovoľných darcov najväčšej tekutiny na svete. V poradí už piaty ročník Hutníckej kvapky krvi prišli podporiť nielen košičskí oceľari, ale aj ich rodinní príslušníci a ľudia zo širokého okolia. Stretli sa tu starí známi, kolegovia, prišli rodičia s deťmi, súrodenci, rodinní príslušníci a medzi nimi aj úplní nováčikovia. Vďaka nim sa zásoby krvi, ktorá poslúži pri náročných operáciách, rozrástli o vyše štyridsať litrov. Už tradične si príležitosť pomôcť nechalí ujsť desiatky pravidelných darcov. Medzi nimi aj **Alexandra Vavrouch Malinová** z právneho úseku, ktorá už siaha na bronzovú Janského plaketu, valcovač **Juraj Vízi**, **Ladislav Vaštag** z Údržby, **Ján Kendera** z útvaru GM pre environment, dýchodca **Jozef Mital** so svojím synom, **Štefan Vojtko** z útvaru GM pre dane, **Michal Tančák** z útvaru inžinierskych činností, generálny mana-



Viceprezident pre technológiu **Vladimír Jacko** daroval krv už päťdesiatštyrikrát.



**David J. Rintoul**, prezident U. S. Steel Košice, sa veľmi rád pridal k desiatkam zamestnancov firmy, ktorí prišli podporiť Hutnícku kvapku krvi.

žer pre dane **Vladimír Molčák**, či **Peter Makróczy** z Kokosovne, ktorý si len pred nedávnom prevzal pri príležitosti Svetového dňa darcov krvi zlatú Janského plaketu. V piatok daroval krv po štyridsiaty prvýkrát. A zväč **Vojtech Szilágy** z dcérskej spoločnosti Vulkmont, ktorý si nechal pustiť žilou už po sedemdesiatkrát! K darovstvu ho pred rokmi priviedol kolega. Skromne podotkol, že nevyužil len dve možnosti na odber. Z objektívnych dôvodov. Krátkodobé problémy s tlakom však pominuli...

„Nakoniec, je to dobrý spôsob, ako absolvovať raz štvrťročne takú malú preventívku,“ dodal s úsmevom.

Tri odborné lôžka boli v plnej kapacite celú dopoludňajšiu. O hladký priebeh

prezident pre technológiu **Vladimír Jacko**. Impulzom k pravidelnému darovaniu krvi bola, okrem iného, aj vážna choroba jeho otca. „Cítil som a cítil vnútornú potrebu aspoň trochu takýmto spôsobom pomáhať,“ prezra-

dil z odborného lôžka. „Nakoniec, je to dobrý spôsob, ako absolvovať raz štvrťročne takú malú preventívku,“ dodal s úsmevom.

Tri odborné lôžka boli v plnej kapacite celú dopoludňajšiu. O hladký priebeh

akcie sa postarali aj dobrovoľníčky z radov štípendistov U. S. Steel Košice – **Terezia Zorvanová**, študentka Prešovskej univerzity a **Veronika Bejdová** z Univer-

zity J. A. Komenského v Bratislave. Obemerali cestu do Košíc zo Sečoviec.

„Máme tu aj prvodarcov, čo nás veľmi teší,“ upozornila spokojná primárka hematologicko-transfúziologického oddelenia **Annamária Bratková**. Patril k nim aj študent piateho ročníka Stavebnej fakulty Technickej univerzity v Košiciach **Marián Holub**. „Dostal ma tu môj ujo, **Ján Holub**, ktorý pracuje v železiarniach,“ prezradil, kým mu sestrička hľadala na ruke žilu. Gymnazistka **Monika Milaničová** prišla na svoju premiéru s otcom Jozefom, ktorý pracuje v Teplej valcovni. „Otec už má odber za sebou... Či mám strach? Nie,“ statočne konštatovala. Po prvýkrát sa odhodlala na „transfúziu“ prísť i **Erika Jacková** z odboru ERP projekt. „Striedam manžela, ktorý bol pravidelným darcom, no kvôli zdravotným dôvodom si musel dať pauzu. Preberám šťafetu, pravda, ak to dnes vyjde,“ povedala s úsmevom. A vyšlo. Zdá sa, že k pravidelným darcom krvi pribudne ďalšia dobrovoľníčka.

Lekári vravia a pacienti to vedia, že záleží na každej kvapke. A tých hutníckych bolo požehnané. Vďaka za každú.

**Magdaléna FECURKOVÁ**  
Foto: **Jana ŠLOSÁROVÁ**



Pravidelnou darcyňou krvi je aj **Alexandra Vavrouch Malinová**.

Po prvýkrát v histórii spoločnosti i akcie prišiel Hutnícku kvapku krvi podporiť prezident U. S. Steel Košice **David J. Rintoul**. Čo ho k tomuto kroku motivovalo? „Nikdy neviete, kedy kvôli zraneniu alebo chorobe budú ľudia krv potrebovať. Veľmi rád som sa pridal k desiatkam ďalších hutníkov a podporil komunitu,“ povedal bezprostredne po odbere. Úctyhodných päťdesiatštyri odberov má za sebou i vice-

zitia J. A. Komenského v Bratislave. Obemerali cestu do Košíc zo Sečoviec. „Máme tu aj prvodarcov, čo nás veľmi teší,“ upozornila spokojná primárka hematologicko-transfúziologického oddelenia **Annamária Bratková**. Patril k nim aj študent piateho ročníka Stavebnej fakulty Technickej univerzity v Košiciach **Marián Holub**. „Dostal ma tu môj ujo, **Ján Holub**, ktorý pracuje v železiarniach,“ prezradil, kým mu sestrička hľadala na ruke žilu. Gymnazistka **Monika Milaničová** prišla na svoju premiéru s otcom Jozefom, ktorý pracuje v Teplej valcovni. „Otec už má odber za sebou... Či mám strach? Nie,“ statočne konštatovala. Po prvýkrát sa odhodlala na „transfúziu“ prísť i **Erika Jacková** z odboru ERP projekt. „Striedam manžela, ktorý bol pravidelným darcom, no kvôli zdravotným dôvodom si musel dať pauzu. Preberám šťafetu, pravda, ak to dnes vyjde,“ povedala s úsmevom. A vyšlo. Zdá sa, že k pravidelným darcom krvi pribudne ďalšia dobrovoľníčka. Lekári vravia a pacienti to vedia, že záleží na každej kvapke. A tých hutníckych bolo požehnané. Vďaka za každú.



Na „transfúziu“ nechýbal v sprievode synčeka **Peťa** ani inšpekčný zámocník **Peter Vidricko**.

Charitatívna zbierka sa stretla s veľkým záujmom

## Pomoc pre ľudí v núdzi



Pri charitatívnej zbierke tohto roku podali pomocnú ruku naši bývalí kolegovia z OZ Jeseň života **Cecília Markulíková**, **Anna Rusnáková**, **Jolana Bušová** a **Ján Petruška** (v modrých tričkách).

„Hádám budeme mať dosť škatúl a ak nie, tak si vypomôžeme i vrečami. Už sme ich zaplnili dvanásť,“ hodnotila v uplynulý piatok prvé hodiny charitatívnej zbierky v Občianskom združení Jeseň života štvorica osvedčených pomocníkov **Cecília Markulíková**, **Anna Rusnáková**, **Ján Petruška** a **Jolana Bušová**. Medzitým šikovne triedili. Zvlášť dámske, pánske a detské šatstvo, topánky do vriec, nepoužiteľné veci do smetí. „Od dvanásť, keď sme klub otvorili, nás navštívilo už dvadsať železiarov, a to je ešte iba pol tretej,“ poznamenala pani **Cecília**. „Ešte sme ani nejedli.“ Len čo to dopovedali, na

schodoch sa objavili ďalší prichádzajúci s taškami a škatulami. **Iveta Tokárová** z BSC priniesla šaty pre deti i dospelých. „Škoda ešte dobré veci vyhodiť,“ poznamenala krátko. O niekoľko minút neskôr dorazil ďalší člen tímu BSC **Jozef Halaj**. „Priniesol som nejaké hrnce, hádam sa židu,“ uložil na zem náklad v originálnom balení. Tri vrecia zachovaného oblečenia pre mužov ponúkol aj **Ján Kisucký** zo strojnej údržby žiharní.

O čosi neskôr klopmo aj na dvere Domu pokojnej staroby na Južnej triede. Tu to vyzeralo o poznanie pokojnejšie. Pod stolom sa na nás „usmieval“

zatiaľ iba pár pestrofarebných, takmer nových detských sandál. Svojho adresáta určite nájdú aj dve tašky plné zachovaných šiat. „Doteraz nás navštívili dvaja darcovia, obaja chceli ostať v anonymite, väčší záujem očakávame skôr v podvečer a v sobotu,“ konštatovali **Soňa Hlaváčová** a **Jozef Šiba** z Arcidiecéznej charity v Košiciach.

„Toľko ľudí sme hádam naposledy zaregistrovali počas zbierky, keď sme sídlili ešte v Spoločenskom pavilóne,“ vítala nás v klube dôchodcov v sobotu napoludnie **Anna Rusnáková**. „Veď sa len pozrite okolo seba. Niet sa kde



„Veci zo zbierok sme doteraz vždy využili a určite nájdú svojich adresátov aj teraz,“ uviedla **Soňa Hlaváčová** z Arcidiecéznej charity, ktorú sme spolu s **Jozefom Šibom** zastihli pri preberaní šatstva v Dome pokojnej staroby na Južnej triede.



Kočík ako nový a detské oblečenie určite ocenia matky v núdzi.

pohnúť. Včera sme veci triedili až do deviatej večer, ešte o osemnásť tu bolo rušno, dnes ráno tu boli prví železiari už pred ôsmou. „Nosia všetko, veľa detských vecí, ale i paplóny, máme tu tiež jedáleňskú súpravu a tutohľa je naozaj ešte zánovný detský kočík,“ ukázala naokolo **Jolana Bušová**.

Ako sme sa v piatok dozvedeli od **Sone Hlaváčovej**, momentálne je nedostatková najmä spodná bielizeň. Vysokú spotrebu majú ležiaci pacienti,

ktorých je v zariadeniach Arcidiecéznej charity veľa. Chýba aj obuv, žiadané sú hlavne botasky, ale aj ponožky, posteľná bielizeň.

Veríme, že aj tohtoročná pomoc železiarov nájde svojich adresátov. Ak ste túto organizovanú zbierku nestihli, Arcidiecézna charita v Košiciach má dvere pre darcov otvorené po celý rok.

**Iveta FIALOVÁ**,  
Foto: **Jana ŠLOSÁROVÁ**,  
**Ján KISUCKÝ**



V Autistickom centre Rubikon v Myslave pomáhali dobrovoľníci z radov košíckých oceľiarov a partnerských organizácií už druhý rok. Tentoraz sa postarali o nové detské ihrisko, nový náter dostalo oplotenie a pribudla aj strieška nad chodníkom z prístavku.

**Autistické centrum Rubikon v Myslave „okupovalo“ takmer sedemdesiat dobrovoľníkov**

# Stále sa nájdu dobrí ľudia, ktorí ochotne a radi pomôžu

Štipendisti dorazili ako prví. Väčšina z nich autobusom zo stanice. Do Košíc cestovali od skorého rána i v noci. Nečudo, že sa na miesto určenia dostavili skôr, než ostatní. Pravda, okrem organizátorov. Tí mali vari dvojhodinový náskok... Chceli, aby všetko klapalo, ako má. Na jednotku. Autistické centrum Rubikon v Myslave oživalo vravou. **Mária Uchnárová**, jeho riaditeľka, vyčkávala dobrovoľníkov upierajúc pohľad na modrú oblohu, po ktorej sa sem tam prehánali mraky. „**Tešíme sa. Počasie celkom vyšlo. Včera to vyzeralo veru všelijako, mali sme obavy,**“ nechala sa počuť majúca na mysli piatkové popoludnie plné hromov a bleskov, ktoré sa nad Košicami vyšantili došyňa. Bolo krátko pred ôsmou hodinou ráno. S pribúdajúcimi minútami prichádzali ďalší. Viceprezidenti **Martin Pitorák** s manželkou **Beátou** a **Vladimír Jacko** s rodinou, odborári, environmentalisti **Miloš Fodor** a **Jozef Martoš** so synom **Jožkom**, na dobrovoľníckych dňoch nikdy nechýbajúca štvorčlen-



Ruky k dielu priložili aj prezident firmy **David J. Rintoul** a primátor mesta Košice **Richard Raši**.

Pri stavbe chodníka vedúceho k ihrisku „krompáčovali“ a „lopatovali“ ďalší štipendisti. Spolu s rodičom dieťaťa, ktoré centrum navštevuje, **Stanislavom Klimekom**, pripravovali pôdu na položenie zámkovej dlažby. Hneď vedľa **Kristíny Batmendijnovej** dávala svalom zabrat **Nikola Futejová**. Študentka slavistiky na Prešovskej univerzite. Zatiaľ. Mieri totiž do Prahy na Karlovu univerzitu. Nebola to jej prvá brigáda pod tak-

ho, kto pomoc potrebuje, znamená. **Aspoň takto chcem dobro vracať.** Medzitým environmentalisti **Miloš Fodor** s **Jozefom Martonom** spolu s vari desiatkou ďalších dobrovoľníkov, vrátane štipendistu **Petra Čižmára**, zarezávali na zhuťovaní kameninového základu ihriska. Nuž, nebola to veru žiadna hračka. Aj keď pri tom mali pomocníka – vibračnú dosku. Dozvedáme sa, že na utlačený povrch ešte príde piesok a až



Pri natieraní oplotenia sa zišli sprava **Lenka Jacková**, **Beáta Pitoráková** a hokejisti **Vladimír Dravecký** a **Richard Jenčík**.



Odborári (sprava) **Mikuláš Hintoš**, **Ján Šlauka**, **Jozef Veselý** a **Karol Krišica** sa postarali o zastrešenie chodníka vedúceho z prístavku k hlavnej budove školy.

ná rodina **Makroczyových**... A za nimi ďalší a ďalší. O chvíľu sa už nádvorie a potom i celý areál Rubikonu hemžili bezmála sedemdesiatimi ľuďmi nalaďenými pomocť dobrej veci. A bolo toho veru hodne, čo si predsavzali za jedno dopoludnie urobiť. Čakala ich práca na budovaní ihriska, jeho oplotenia, chodníka k nemu vedúcemu, ale tiež inštalácia striešky spájajúcej prístavok s hlavnou školskou budovou, natieranie plota a všeličo iné. „**Som veľmi rada, že sa stále nájdu dobrí ľudia, ktorí ochotne a radi pomôžu. Bez nároku na akúkoľvek plácu. Odmenu je pre nich dobrý pocit.**“

**Sme vám za to povďační, keďže my pomoc skutočne potrebujeme,**“ prihovorila sa všetkým dobrovoľníkom z košíckej oceľiarne, ale i z radov zamestnancov a priateľov centra a rodičov detí, ktoré ho navštevujú, **Mária Uchnárová**. Ešte zopár inštrukcií, odporúčaní, rozdelenie do skupín a ide sa na to... Robota na inštalovaní striešky spájajúcej prístavok s hlavnou budovou školy išla odborárom ako od ruky. Už od samého začiatku. Aj keď ju museli prerušovať, keďže sa okolo lešenia z dielne divízneho závodu Údržba, na ktorom pracovali, pohybovali ľudia. **Mikuláš Hintoš** si zbral na starosť zväzanie jed-

notlivých komponentov, jeho kolegovia **Karol Krišica**, **Jozef Veselý** a **Ján Šlauka** ostatné práce, vrátane vŕtania. Početný tím mladých ľudí, ktorých U. S. Steel Košice podporuje formou štipendií v štúdiu na vysokých školách, sa zasa s vervou pustil do natierania niekoľko desiatok metrov dlhého plechového oplotenia, oddelujúceho centrum od hlavnej cestnej komunikácie. So štetcom v ruke tu nezaháľali **Slávka Jacková** s dcérou **Lenkou**. „**Pomôcť treba mnohým ľuďom. Radi sa zapájame do takýchto aktivít, minulý rok sme pomáhali v materskej škole, teraz sme si vybrali Rubikon,**“ poveda-

la nám úchytom i za celý rodinný tím **Slávka Jacková**. Neďaleko nej sme pri oškrabovaní starého náteru zastihli **Beátu Pitorákovú**. Spolu s manželom **Martinom**, viceprezidentom pre ľudské zdroje, nechýbala doteraz na žiadnej firemnej dobrovoľníckej akcii. V Rubikone boli aj vlani. Rozhodli sa sem vrátiť. „**Domnievam sa, že keď sa niečo začne, treba to aj dokončiť, byť pri tom, až kým nebude dielo hotové. Tak, ako sme to napríklad zvládli pred časom v Dome pokojnej staroby na Južnej triede,**“ konštatovala. „**Z pekného výsledku sa potom človek teší a má z neho dobrý pocit...**“



Najviac roboty bolo pri budovaní ihriska. V popredí **Jozef Martoš** z Ekológie, zamestnankyne Rubikonu a s fúrikom **Peter Bartoš**.

tovkou USSK. „**Pomáhala som v charitatívnom stánku počas Košíckých Vianoc a teraz som tu! Prečo? Z jednoduchého dôvodu. Mám čas a chcem pomôcť, keďže sa pomoci zo strany firmy dostáva aj mne. Viem, čo to pre to-**“ naň sa bude ukladať odpružená gumová podlaha. Ťažké stvorce bolo treba zo skladu príviesť na fúriku... Roboty viac než dosť. S vervou sa do nej pustil aj valcovač **Pavol Spišák**. Hneď vedľa sa pri kopaní a vŕtaní jám, ktoré poslužia na osadenie vodiacich tyčí oplotenia ihriska, činila ďalšia skupina, v ktorej nechýbali viceprezident pre ľudské zdroje **Martin Pitorák**, **Imrich Šoltés**, **Ján Bača**, **Peter Makroczy**, **Marcel Rinkovský** i študentky **Sabina Šlapaková**, **Martina Remáčová** a **Petra Vasilková**. Pridali sa nim aj prezident košíckej oceľiarne **David J. Rintoul** a primátor mesta Košice **Richard Raši**, ktorí potom pomohli tímu aj pri stavbe chodníka. Ruku k dielu priložili aj hokejisti HC Košice. Ukázali, že im to dobre ide nielen s hokejkou, ale aj s pracovným náradím. „**Jednoducho, chceme pomôcť,**“ odpovedal krátko na našu otázku kapitán **Peter Bartoš**, ku ktorému sa o pár minút sa pripojili **Vladimír Dravecký** a **Richard Jenčík**. Nasadenie brigádnikov predsa len napokon krátko po poludní prerušil dážď. Keď sa utišil, dobrovoľníci sa do roboty pustili opäť. Rozišli sa až krátko pred polštvrtou popoludní, skáľni až pred piatou. **Magdaléna FECURKOVÁ**  
Foto: **Jana ŠLOSÁROVÁ** a **Arpád KÓTELES**

Naši dobrovoľníci pomáhali po druhý raz v košickej botanickej záhrade

# Na náučnú trasu po novom chodníku



Nové zážitky, nové poznatky i nové priateľstvá. Aj o to sa pričiňujú dni dobrovoľníkov. Spoločná práca zblížila i tohtoročnú skupinu zeleziarov a pracovníkov Botanickej záhrady UPJŠ v Košiciach.

Nechceli sme veriť vlastným očiam. Ešte pred niekoľkými dňami neupravená cestička, ktorú sa v košickej botanickej záhrade začína náučná trasa, sa akoby šibnutím čarovného prútika zmenila na bezpečný chodník. „Kedy ste to stihli? Ved' je ešte iba pol desiatej,“ zastavili sme generálneho manažéra pre dane **Vladimíra Molčáka**. „Hore na svahu už robíme na opornom múriku,“ namiesto odpovede ukázal smerom k stromom a utrel si spotené čelo. Slovensko – americkú čatu vytvorenú z dobrovoľníkov útvaru generálneho manažéra pre strategické suroviny, právneho úseku, útvaru generálneho manažéra pre dane, inžinierskych činností a divízneho závodu Radiátory a rúry akoby hnala neviditeľná sila. Alebo to boli preteky s počasím? „Cítim, že sa vlhkosť kumuluje, určite bude pršať,“ trochu s obavami pozrel na oblohu vedúci oddelenia dekoratívnej flóry **Róbert Gregorek**. Úpravy približne stometrového úseku chceli však v sobotu stoj čo stoj dokončiť. Vyčistil, opravil schody z agátovej pologulatiny a rozšíril odpočívadlo. Taký bol plán. A tak buchot krompáčov a kladív i zvuk lopát neutečhol ani keď brigádnikov zvolávali na desiatu. **Zoltán** a **Mikuláš**, synovia **Mikuláša Szaba** z divízneho závo-



Prezident USSK **David J. Rintoul** (vpravo) a **Michal Tančák** z útvaru inžinierskych činností pri záverečnej úprave novovybudovaného chodníka.

natiera, príš. Tak to určite dopadne podobne aj dnes,“ stihol nám cestou do rastlinnej škôlky so smiechom prezradiť jeho syn **Martin**, ktorý má za sebou prvý ročník vysokoškolského štúdia ekológie a jeho veľkou záľubou je záhradná architektúra. K rastlinám majú blízko aj „daniarky“ **Jana Madliaková**, **Valéria Koľšovská**, **Erika Bibenová**, **Jana Brunovská** a účtovníčka **Monika Salajová**. „Bola som tu aj vlani a rada som prišla aj tohto roku,“ dozvedeli sme sa od **Jany Brunovskej**. „Keď prídem nabudúce do botanickej záhrady a pozriem sa na príklad na chodník, ktorí urobili naši chlapi, poviem si: to sme spravili my...“ „Vraj sa v lunárom kalendári píše, že



Riaditeľka pre REACH **Petra Kráľová** pomáhala pri pletí v škôlke okrasných drevín.



Ženy oprátili novým náterom všetky lavičky umiestnené na vonkajšej ploche botanickej záhrady.

čo sa dnes do trinástej hodiny vyplje, to už nenarastie,“ zasmiala sa spolu s ostatnými ženami **Vallika Koľšovská**. „Keby to tak bolo, to by nám pomohlo,“ zakontrovali jej tunajšie záhradníčky **Gabriela Hovanová**, **Dáša Janetková**, **Eva Szücssová** a **Melánia Vargová**. Cestou späť sme minuli **Michala Tančáka** z útvaru inžinierskych činnos-

ti a **Štefana Vojtka** z útvaru generálneho manažéra pre dane. Pripravovali drevo na palisády, ktoré malý nakladač rýchlo dopravil k miestu nového odpo-

Z mrakov sa začali spúšťať prvé dažďové kvapky. Pohyby hrabli a lopát sa zrýchlili. O niekoľko minút dážď zhusťol natoľko, že ktosi zavelil: „Chlapi



Dobrovoľníci v sobotu postavili aj túto palisádu. V pracovnom nasadení (vľavo) generálny manažér pre dane **Vladimír Molčák**. Vpravo pracovník botanickej záhrady **Pavel Vargá**.

du Radiátory a rúry, popohánaní otcom narýchlo odhrýzali z bagiet. Prečo prišli, opýtali sme sa rodiny, v ktorej nechýbala ani mama **Monika**. „Firma našu obec Peder podporila cez Karpatskú nadáciu, tak sme to považovali za povinnosť,“ ozval sa pán **Mikuláš**. „Nie je to však po prvý raz. Pred dvomi rokmi sme brigádovali v zoológickej záhrade.“ A čo chlapi? „Nám sa tu páči, pomáhamo aj doma.“ „Výberom tohtoročnej aktivity som chcel skúsiť niečo nové. Sú tu so mnou aj Američania **Frank R. Kozleuchar**, **Tim West** a **Steven McFtridge**,“ povedal nám zasa **Lambert Kredatus** z útvaru strategických surovín. Páni sa naozaj nedali zahanbiť. A ani ďalší americkí kolegovia, ktorých sme zvyknúť stretávať vo firme v oblekoch. Generálnemu právne-

mu zástupcovi **Josephovi A. Napolimu**, ale i riaditeľovi pre daňové plánovanie **Johnovi Bertocchimu** to s krompáčmi a kladivami išlo naozaj veľmi dobre. Ženy natierali drevené a kovové časti lavičiek a pletli v škôlke okrasných drevín. „Ja som tu inkognito, nikto o tom v práci nevie,“ zasmiala sa ekonómka **Nataša Tvergyáková**, keď sme sa pýtali, čo ju „privialo“ do botanickej záhrady. „Radi sem chodievame s vnukmi na prechádzky. Pomoc každej ruky sa tu naozaj zide. Prišiel aj manžel, tamhľa natiera altánok,“ ukázala smerom k drevenej stavbe. Ekologický náter vnútornej strany strechy mal spolu s ním na starosti **Ivan Pizňák** z úseku viceprezidentky pre riadenie externých služieb a vzťahov. „Nemal by to robiť. Vždy keď doma čosi



Generálny právny zástupca **Joseph A. Napoli** si poradil aj s fyzicky náročnou robotou.



**Ivan Pizňák** z úseku viceprezidentky pre riadenie externých služieb a vzťahov si zobral na starosť náter dreveného altánku.

čivadla. Dusno a vlhko bolo pod stromami zadušajúce, tempo napriek tomu obdivuhodné. Ešte vysypať a rozhrabať štrk a hrubá práca je hotová... Ruky k dielu priložili aj rektor UPJŠ **Ladislav Mirossay** a prezident U. S. Steel Košice **David J. Rintoul**, ktorý medzi brigádnikov prišiel z Autistického centra Rubikon.

musíme to nechať...“ Kým stihli pozbierať náradie a schovať sa pod strechu blízkeho altánku, zmokli do nitky. Tak ako dážď rýchlo prišiel, tak aj rýchlo odišiel a znovu vykuklo slnko. S robotou piatich desiatok dobrovoľníkov mohlo byť spokojné. **Iveta FIALOVÁ**  
Foto: **Ján KISUCKÝ** a **Arpád KÓTELES**



Dobrovoľníci si z ekocentra okrem skvelého pocitu z dobre odvedenej práce odniesli aj nové vedomosti o rôznych environmentálnych praktických.

# Pomohli a získali aj niečo, čo im nikto nevezme. Vedomosti

**V ekocentre SOSNA v Družstevnej pri Hornáde sa zišla skvelá partia ľudí**

Prísľub získania nových vedomostí a zručností v oblasti uplatňovania environmentálnych princípov v bežnom živote, no predovšetkým chuť pomôcť a urobiť kus užitočnej práce spolu s ľuďmi na rovnakej vlnovej dĺžke, prilákali v sobotu do Ekologického vzdelávacieho centra SOSNA v Družstevnej pri Hornáde bezmála tri desiatky odhodlaných košických hutníkov, ich rodinných príslušníkov a priateľov. Prišli dopravníci, informatici, údržbári, valcovači, oceľári, ľudia z vedenia firmy i divízneho závodu Radiátory a rúry. Rukávy si vyhrnuli krátko po tom, čo sa prostredníctvom krátkej prezentácie všetci oboznámili s bohatou činnosťou a aktivitami ekocentra. Mnohé z praktík, priateľských k životnému prostrediu, zaujali. Okrem využitia slamy a technickej konopy na izoláciu budov, stavebnej techniky cordwood, či integrovaného vykurovacieho systému, to boli aj kompostovacie toalety. Len málo ľudí vie, že takéto toalety sú napríklad popri diaľnicách v severovýchodných štátoch Európy úplne bežné. Vegetačná zelená strecha oslovila aj dobrovoľníčku roka 2010 **Dagmar Kredatusová** z divízneho závodu Radiátory a rúry. „Prišla som sem s presvedčením, že sa tu okrem pomoci aj niečo naučím. Chcela by som vedieť, ako možno vybudovať v domácich podmienkach zelenú strechu...“ Nečudo, že sme ju spolu s ďalšími hutníkami zastihli pri solárnej sušičke, kde sa od **Paulíny Urdovej** z OZ SOSNA dozvedeli nielen to, na akých princípoch toto zariadenie funguje, ale mohli priamo pracovať na budovaní zelenej strechy. Osadili ju trávnatými rastlinami a skal-



Pri stavbe pneumatikového múru sme spolu s ochranárom OZ SOSNA (vpravo) zastihli aj **Rastislava Šelepského** a **Síviu Kovačovú**.

ničkami, plochu „vyornamentovali“ kamienkami. Vkusné a účelné, zhodli sa všetci.

Pri stavbe netradičného plotu z pneumatík, ktorý po dokončení oddelí pozemok ekocentra od školského futbalového ihriska, sa činila malá skupinka hutníkov. Pneumatiky uložené v rade



**Mária Krupová** i **Kerim M. Cetin** pomáhali aj pri oprave oplotenia.



Mimoriadne efektívny bol tím, ktorý si zobral na starosť prevzdušnenie kompostoviska.

za sebou plnili ílovitou zeminou. Tam, kde už bola hlina „usadená“, sadili ženy kvietky a skalné ruže. Človek by nepovedal, že je s tým veľa práce. Ale bolo. Obmedzený priestor neumožňoval, aby



Najmä ženy zaujala práca na zelenej streche.

na stavbe robilo viac ľudí naraz. Pracovalo sa len takým tempom, aký priestor dovoľoval. Medzi stavbármi bol aj oceľiar **Rastislav Šelepský**, ktorý vlní spolu s bratom pomáhal v Autistickom centre Rubikon v Myslave. Do Sosny prišiel i z kolegiálnych dôvodov. „Keď som začínal so svojimi dobrovoľníckymi aktivitami u nás v Trstenom pri Hornáde,“ prezradil nám predseda Občianskeho združenia Priatelia trstenskej prírody, „bolo to práve v Sosne, kde mi poskytli prvé informácie. Poznáme sa už tri roky, spolupracujeme na rôznych pro-

kách. „Sme najefektívnejšia skupina,“ prekával so smiechom ostatných. „Je nás tu najmenej a najviac sme už urobili.“ Tak či onak, chlapi i ženy, všetci sa činili. Valcovač **Jaroslav Takáč** i **Roman Fedák** sa spolu s ďalšími nazaj snažili. To, čo si tím zaumiene, aj urobil. Minuloročný kompost prevzdušnili, prehádzali. „Na jeseň už bude zrelý a skvelý na hnojenie záhonov,“ konštatovala **Paulína Urdová** a ocenila, že brigádnicami vytvorili aj ďalší nový priestor na kompost a odkladanie suchých konárov.

Dobrovoľníčku pomoc v Ekocentre považovala **Mária Krupová** z BSC za relax. Keď sa okolo obeda spustil dážď, nechcela odísť od nedokončenej roboty. „Už len zo desať jám musíme vykopať, hádam to nenecháme tak...“ Skupina dobrovoľníkov, v ktorej nechýbali generálni manažéri, pre

kvilto **Kerim M. Cetin** a rúry **Emmet Beaver**, mala na starosti nielen opravu pôvodného oplotenia, ale aj výsadbu rakytníkov a iných rastlín, ktoré, až vyrastú, budú plniť úlohu prírodnej ohrady ekocentra. Všetkým išla práca od ruky. Rovnako **Viere Hvozdičkovej**, **Zore Horváthovej**, **Štefanovi Karajosi** a jeho dcéry **Erike**, **Zore Kolesárovej**, **Erike Toblášovej**, **Monike Kolárskej**, **Erdelyiovým**, **Alene Šimkovej**, **Ludmíle Juríckovej** či ďalším.

„Chceme sa všetkým poďakovať za výdatnú pomoc,“ lučila sa s dobrovoľníkmi z radov košických oceľárov i za svojich kolegov z ekocentra **Paulína Urdová**. „Verím, že to bolo pre vás zaujímavé a možno i poučné. Veľmi radi vás v našom centre privítame. Hocikeď, nielen na brigádach...“

**Magdaléna FECURKOVÁ**  
Foto: **Jana ŠLOSÁROVÁ**



Až rastliny vyrastú a zhustnú, budú zastávať rolu prírodnej ohrady.

jektach a realizácii viacerých aktivít. Teraz napríklad na environmentálnej výchove detí v našej základnej škole.“ „Domáci“ **Marek Šoltés** chválil skupinu, ktorá operovala pri kompostovis-



Renáta Géciová (vľavo v podrepe) prišla podporiť dobrovoľnícke podujatie spolu s manželom Petrom, ktorý pracuje v divíznom závode Vysoké pece. Vpravo Helena Ninčáková z divízneho závodu Radiátory a rúry.

vitých mužov (po ostatných tri roky sme sa o tom mohli presvedčiť počas brigád v geriatrickom ústave), pribudol ďalší kolega. „Ja som tu nový,“ ozval sa z hlúčika Pavol Hviždák. „Mali sme vyhladnutú botanickú záhradu, miesta sa nám však pre všetkých neušili, deliť sme sa nechceli a tak sme tu,“ dozvedeli sme sa od Pavla Petráša. Tohtoročné dni dobrovoľníkov boli piate v poradí pre Mariána Fecka zo spoločnosti Labortest. „Nehľadajte za tým nič mimoriadne, akcia ma oslovila aj tento rok, kde ma potrebujú, tam rád pomôžem,“ stroho konštatoval.

Kým si prichádzajúci zvedavo obzerali areál škôlky a pri pohľade na oblohu hýtali, čo všetko môžu za päť hodín stihnúť, na lavičke a na zemi sa postupne objavili plechovky s farbami, špachtle, kefy, štetce... „Radi by sme očistili a aspoň základnou farbou natreli plot



Adam Weisz a Dušan Šípka z divízneho závodu Mechanika vynovili jednu z kuchýň škôlky.

ná sobota? Ako by využila deň? „Mala som v pláne zísť do záhrady alebo si pozrieť rekonštrukciu bitky pri Rozhanovciach... Všetko sa ale dá stihnúť. Pôjdeme popoludní...“ dozvedeli sme sa od pani Renáty.

Chýbať nemohol ani už 76-ročný bývalý železiar Teodor Laco. „Bol som na kontrole u lekára, srdce mi bije rovnako ako pred dvomi rokmi a troška fyzickej námahy mi vraj nezaškodí,“ prezradil. „Chodievam aj na športové olympiády, snažím sa byť stále v kontakte so železiarňami,“ dodal tento aktívny pán, ktorý je na dôchodku od roku 1993.

Dopoludnie rýchlo ubiehala a všetkých poháňal do roboty pohľad na oblohu, po ktorej sa lenivo preháňalo čoraz viac sivavých mrakov. Nič dobré nevestilo ani dusno. Búrka bola na dosah. Posledné stĺpiky z približne 250-metrov

V Špeciálnej materskej škole na Ľudovej 15 sa zišla partia pracovitých ľudí

# Deťom krajšie prostredie



**Skupina dobrovoľníkov z U. S. Steel Košice, Občianskeho združenia Usmej sa na mňa a rodičia detí, ktoré navštevujú Špeciálnu materskú školu na Ľudovej 15 v Košiciach, urobili kus dobrej roboty.**

Biba bola ako každý deň na nohách už od skorého rána. Obehla svoj sídliskový rajón a očividne natešená dôstojne vkráčala do dvora Špeciálnej materskej školy na Ľudovej 15. Dobré to tu pozná. Biba je desaťročná sučka vlička - kanisterapeut a spolu so svojou majiteľkou Máriou Šitániovou zo Studenej valcovne chodievajú k tunajším deťom pravidelne už štyri roky. „Samé si ju vyhládli, keď sme sa tu okolo prechádzali. Po tom, čo sme získali potrebné certifikáty, chodíme na terapie do škôlky pravidelne a sú z nás ešte väčší kamaráti.“ Obe preto nemohli chýbať na dobrovoľníckej akcii, ktorú v spolupráci so železiarňami pripravilo Občianske združenie Usmej sa na mňa.

Medzi prvými dorazili chlapi z oblasťných dielní 2 divízneho závodu Mechanika. Pavol Petráš, Dušan Šípka, Adam Weisz, Jozef Mlynarič a Pavol Babej. K päťici mimoriadne praco-



Mária Šitániová zo Studenej valcovne navštevuje deti aj so svojou sučkou Bibou v rámci kanisterapie už štyri roky. Dobrovoľnícku pomoc firmy tu absolvovala už po druhý raz.

okolo škôlky a chceme vymalovať aj dve menšie a jednu veľkú kuchyňu,“ prihovorila sa bezmála tridsiatim dobrovoľníkom učiteľka a zároveň členka OZ Usmej sa na mňa Dana Majkuthová. „A čo lavičky? Budeme ich opravovať?“ ozval sa Adam Weisz. „Nepodarilo sa nám zohnať dosky, takže to budeme musieť urobiť neskôr,“ tak trochu sklamal našich údržbárov, ktorí sa už hotovali pustiť do roboty. „Chlapi, tak poďme na tie kuchyne,“ ozval sa Dušan Šípka. „Idem s vami,“ pripojil

ne dodali. „Ak môžeme, pomôžeme, skrásťovať treba.“ Myslia si to aj ich kolegovia Ivan Dávid, Tibor Bodnár, Helena Ninčáková, Imrich Gerec i Miroslav Kalina z divízneho závodu Zušlachtovne a obalová vetva, ktorí v sobotu v škôlke pracovali. Nováčikom bol Peter Géci z Vysokých pecí. „Inšpirovala ma relácia v jednej z televízií, ktorá pomáha ľuďom. O našich akciách som čítal na intranete, zaujali ma deti a tak som tu aj s manželkou.“ A čo na to ona? Nechýba jej voľ-

dĺhého plotu stihli maliari natrieť pred prvými kvapkami dažďa. Belobou žiarili aj dve malé kuchynky a „preukla“ aj veľká kuchyňa. Zo stropu zmizli dlhé praskliny, diery sú zasadované. „Bolo by sem treba ešte prísť. Mali sme málo času,“ poznamenal ale pri pohľade na steny Jozef Mlynarič. Čo nestihli oni, dokončili už domáci. Už zajtra popoludní, po skončení zmeny, sa však chlapi z Mechaniky do škôlky vrátia a pomôžu ešte pri nátere plotu. Iveta FIALOVÁ

Foto: JÁN KISUCKÝ



Do práce sa zapojili aj odboroví predáci Miroslav Kalina zo Zušlachtovni (vľavo) a Ivan Dávid z divízneho závodu Radiátory a rúry. Z toho istého závodu bol aj Imrich Gerec (v montérkach), v pozadí dôchodca Teodor Laco.



Obnovu výdajne stravy mali v rukách (zľava) otec jedného z detí, ktoré navštevujú škôlku Daniel Macicha a údržbári z divízneho závodu Mechanika Pavol Babej a Jozef Mlynarič.

sa Daniel Macicha, otec jedného z detí, ktoré škôlku navštevujú. Prvotná obhliadka miestnosti nepotešila. „No, to je robota nie na pár hodín, ale na celý deň. Omietka nič veľa, je tu aj čo opraviť...“ hýtali. „Musíte skrabať na mokro, mám to už zistené, keď som tu malovala,“ poradila pani Dana. Z útrobu škôlky rýchlo poznášali rebriky, valčekmi šikovne namočili steny a o chvíľu už bolo z otvorených okien počuť pravidelný šuchot škrabiek...

František Saloky a Miroslav Čajka z divízneho závodu Radiátory a rúry sa pustili do hrdze a starej farby na plote. „Spomínam na staré časy, keď sme ešte ako zväzáci chodievali na brigádnicke soboty,“ v dobrej nálade komentovali svoju prítomnosť a váž-



Urobiť niečo nezištné pre iných je prirodzené aj pre Františka Salokého z divízneho závodu Radiátory a rúry.

Dobrovoľníci pomáhali pri Haniske



To sme my dobrovoľníci.

# Oceliari si v útulku vyhrnuli rukávy



S koptami dreveného odpadu sa popasovali (sprava) Gabriel Bardiovský, Blanka Vargová, Zuzana Goderová, Jaroslav Mikláš a Peter Štofko.

Už od skorého rána začali prichádzať do útulku pre psov pri Haniske oceliari - dobrovoľníci. Partia ľudí dobrej vôle, ktorá prišla priložiť ruku k dielu potešila najmä jeho riaditeľku **Romanu Šerfelovú**. „Dobrovoľníci sú jednoduchí skvelí. Každý rok odvedú perfektnú prácu,“ nešetřila chválami, len čo ich videla prichádzať. Jej slová potvrdzuje aj fakt, že niektorí železiari zatiaľ nevynechali ani jeden ročník. A čo na nich čakalo? „Aj dnes máme toho viac,“ s úsmevom odpovedala pani riaditeľka. „Chceli by sme oplotiť cvičisko, vyplanírovať okolie, pokosiť a pohrabať trávu, popiliť drevo, premaľovať unimobunkku a presunúť jemný štrk do výbehu pre šteniatka.“ Úlohy boli rozdelené, išlo sa na vec...

Hneď ako dobrovoľníkom pridelili

Pilčiči z Gelnice (zľava) Miroslav Barborič a Ján Lorman si zobrali na starosť staré palety.



Výdatne pomáhali aj (zľava) Gabriela Némethová, Vladimíra Gribovská a Zita Hromotová.

ochranné pomôcky a náradie, s vervou sa pustili do práce. A skutočne im išla od ruky. Jedným z najaktívnejších bol aj **Róbert Rick** z DZ Radiátory a rúry. Dávala mu zaberať vysoká tráva, ktorú bolo treba pokosiť. „Chodíme každý rok,“ skromne povedal a vypol strunovú kosačku, aby si na chvíľu oddýchal. „Pracujem na zmeny, ale ak treba, prehodím si ju s kolegom. Jednoducho tu nesmieme chýbať,“ usmial sa a pripomenul, že vždy chodí aj s manželkou a dcérou **Gabikou**, ktoré pomáhali obďaleč nakladať pokosenú trávu do fúrika. Rekulivačné práce zamestnávajú aj dvojicu kolegyň z Údržby, **Vladimíru Gribovskú** a **Gabrielu Némethovú**. S hrobaním trávy im pomáhala i **Zita Hromotová** z BSC. Ani ony nevynechali čo i len jeden ročník. Mali na to jednoduché vysvetlenie: „Radi pomáhame.“

O pár metrov ďalej stavali nové oplotenie. Chlapi sa museli najprv popasovať s kovovými stĺpmi, ktoré bolo



O nové oplotenie sa postarali (zľava) Stanislav Žipaj, Tomáš Mosný, Eric Schomer a Mikuláš Bimba.



Anna Mária Tóthová sa nezlákla ani kosi.

preukázala drvička odpadu, ktorá sa zastavila azda až na konci dňa. Konár však premenila na koptu pilín, ktoré našli ďalšie uplatnenie. Novú „fazónu“ dostala aj vedľajšia unimobunka. Dobrovoľníčky ju natreli slivovou zelenou farbou, ktorá zapadla do celkového koloritu areálu.

Okolo desiatej hodiny dorazilo do útulku auto s gelnickou ŠPZ-kou. Nezištné pomôcť prišli aj pilčiči z kraja známeho množstvom lesov. „Chodíme sem už dva mesiace, vždy, keď máme čas,“ prezradil **Ján Lorman**. „Dnes budeme pilíť staré drevené palety,“ doplnil ho **Miroslav Barborič** a vybral z kufra kanistre s benzínom. Netrvalo dlho a areálom sa rozzvučali aj motorové píly.

O jednej hodine boli všetci dobrovoľníci s prácou hotoví. Areál útulku zmenili na nepoznanie. Po „šichte“ na nich čakala ešte jedna príjemná udalosť. Zaslúžený guláš chutil každému. Domov sa dobrovoľníci rozišli s pocitom dobre vykonanej práce.

Richard DREISIG

Foto: Milan KATUNSKÝ

treba vztýčiť a zabetónovať. A nebolo to vôbec jednoduché. Nakoniec to však **Stanislav Žipaj** z BSC, **Tomáš Mosný** z kontrolingu prvovýroby a **Mikuláš Bimba** z Vonkajších vzťahov zvládli. Spoločnosť im robil aj generálny manažér pre nákup **Eric Schomer**. „Mám rád zvieratá a najmä psov,“ prezradil americký kolega, keď sme sa ho pýtali, čo ho sem priviedlo. Ešte pripomenul, že v USA je takýto typ dobrovoľných aktivít bežný.

Oceliarom robili spoločnosť aj zamestnanci útulku s rodinnými príslušníkmi. Aj oni chceli priložiť ruku k dielu. Jedným z nich bol **Marek Gumán**. „Pracuje tu manželka,“ prezradil, prečo má k útulku blízko. Celý deň usilovne s čakanom zarovnával terén spolu s členom správnej rady únie vzájomnej pomoci ľudí a psov **Martinom Mičúrom**. Na druhej strane areálu zas tvrdo pracoval tím pod vedením **Jaroslava Mikláša** z divízneho závodu Údržba. Mali pred sebou neľahkú úlohu. Čakala na nich obrovská kopta konárov, ktorú bolo nutné zlikvidovať. Dobrú službu im



Róbert Rick miešal farby so Zuzanou Uhrinovou.

Hutníci skrášľovali zoológickú záhradu



Dobre naladená partia dobrovoľníkov v ZOO.

# ZOO v nových farbách



Voliéry skrášľovali (sprava) Adrián Brinda, Zuzana Brindová, Patrik Pastorek, Zuzana Kováčová a Katarína Szabóová-Bartková.

Na dobrovoľníkov čakalo od rána príjemné počasie a množstvo práce. Oceliári prišli do areálu dobre naladení, veď podporujú dobrú vec. Mnohí z nich pravidelne. Najvyššiu prioritu mali nové nátery chovných zariadení koňov Przewalského, výbehy tiav, zberie, ale aj voliery hrabavého vtáctva. Dobrovoľníci sa rozdelili do skupín a pustili sa do skrášľovania košickej zoológickej záhrady.

prezradila. „Farby sú, hlavne nech počasie vydrží,“ zhodli sa všetci. Pravidelnou návštevníčkou akcie je aj **Elena Mišková** z Transakčného centra. Na otázku, prečo navštevuje ZOO, odpovedala: „Mám z toho dobrý pocit a myslím si, že sa tešia aj zvieratá. Je tu so mnou aj syn, ale toho momentálne zamestnávajú animátorky.“

Dobrovoľníkom po celý čas sekundovali z vedľajšieho výbehu aj fa-

predvádzala **Katarína Szabóová-Bartková** z Expedície. Z dôvery sa, že v ZOO pomáha prvý raz, ale v minulosti priložila ruku k dielu v domove dôchodcov a darovala aj krv. Hneď vedľa sme mohli nájsť aj ďalšiu debutantku **Zuzanu Kováčovú** z BSC. O čosi ďalej klietky pre vtákov zlepšoval aj zamestnanec ZOO **Patrik Pastorek**. Pozornosti neušli ani natierači na rebríkoch **Zuzana Brindová** z OBAL-SERVISU s manželom **Adriánom**. Ďalšia skupinka, ktorá skrášľovala voliery, pracovala tiež s vysokým nasadením. Nad všetkými sa vynímal **Daniel Kacír** z Výskumu a vývoja USSE, ktorý z rebríka natieral najvyššie časti vynoveného



Daniel Kacír pri práci.

Medzi prvými, ktorí sa chopili štetcov a maliarskych farieb bola **Alžbeta Blažková** z útvaru riadenia kvality s dcérou **Lýdiou**. Chovné zariadenie vzácných koní Przewalského, ktorým sa mimochodom v Košiciach veľmi darí, pomáhal natierať aj **Marek Godla** s **Vierou Veresovou** z divízneho závodu Doprava. „V ZOO som už štvrtýkrát,“

vy, ktoré dotvárali „africkú“ atmosféru pre ne typickými zvukmi. Akoby hovorili: „Aj k nám prídte, aj my potrebujeme natrieť ohradu.“ Oceliári nezbudli ani na nich, všetko však chcelo svoj čas.

Voliery hrabavého vtáctva dostávali nový šat vďaka ďalším hutníkom. Takmer profesionálne ťahy štetcom

domova pre hrabavé vtáctvo. Rukávy si vyhrnula aj **Katarína Dittelová** z inžinierskych činností USSK a **Anna Ambrózová** z prevádzkového účtovníctva. Skupinku doplnil **Anton Baron** z Výskumu a vývoja USSE s dobrovoľníkom **Stanislavom Jaenským**. Šikovné ruky všetkých premenili vtáčie domovy na nepoznanie.

Tretia skupinka hutníkov maľovala ohradu chovných zariadení zberia a neskôr aj tiav. Bola v réžii „stálic“ dobrovoľníckych dní z odboru účtovanie a prenájom majetku **Silvie Vlasatej**, **Gabriely Sinčákovej**, **Malviny Vargovej**, **Evy Ordošovej** a **Petry Majerčíkovej**. Všetky



Dobrovoľníci vynovili aj klietky pre hrabavé vtáctvo.



Oplotenie sa „zelenalo“ aj vďaka (zľava) Marekovi Godlovi, Lýdii Blažkovej, Viere Veresovej a Alžbete Blažkovej.



Silvie Vlasatej, Gabriely Sinčákovej, Malviny Vargovej, Evy Ordošovej a Petry Majerčíkovej (zľava doprava) z odboru účtovanie a prenájom majetku dažď narušil pracovný program.

svorne odpovedali: „Chodíme každý rok.“ Tesne pred dokončením prác ich, ale aj ostatných zúčastnených, zaskočil hustý dažď, ktorý všetkých zahnal pod prístrešky. V bufete U medveďa čakala na dobrovoľníkov chutná odmena v podobe výborného guláša, ktorý pripravil zamestnanec zoológickej záhrady **Ivan Staš**. Pred dažďom sa prišla skrýť aj organizátorka prác v ZOO **Eva Malešová**, ktorá zhodnotila deň: „Aj napriek dažďu to dopadlo skvele. Chýbalo nám desať minút. Určite sa u nás všetci dobre cítia, pretože mnoho tvári sa tu rok čo rok opakuje. Pod rukami dobrovoľníkov sa ZOO vždy zmení na nepoznanie. Sme im za to vďační.“ Slova chvály pri záverečnom spoločnom fotografovaní nešetril ani riaditeľ **Erich Kočner**. Vyzdvihol prácu všetkých, ktorí sa podieľali na zveľadení Zoológickej záhrady v Košiciach a vyjadril potešenie, že sa mohol stretnúť s tak skvelými ľuďmi.

Richard DREISIG  
Foto: Milan KATUNSKÝ